



Ἐτοῦ Φιλήμονος τις σάλας  
κι' οἱ καθήμενες οἱ δασκάλας.

(Ὁ Δήμαρχος ἐκάλεσε καὶ τὰς διδασκάλισσας,  
τοιαῦτα δέ, ὡς λέγεται, ἠκούσθη ἐμιλήσας).

Κυρία Διδασκάλισσαι, κρυφὰ κι' ἰδιαιτέρως  
σὰς ἐπροσκάλεσα ἔθω νὰ συσκεφθῶμεν τώρα  
ποῖον καὶ οὗς θὰ παίζετε ὅτ' ἐξ ἑορτῆς μας μέρος  
καὶ ποῖα θὰ προσφέρτε ὅσοις μελλονόμενοι ὄντες,  
κι' εἰς ποῖαν θὰ καθίσετε πλουτέλη ἀψίδα,  
τιμῶσαι καὶ γεραίρουσαι κι' ἐμὲ καὶ τὴν πατρίδα.

Πρέπει καὶ οὗς ὡς τάχιστα νὰ ἐξωραϊσθῆτε  
κι' οὐδὲμᾶς, παρακαλῶ, δαπάνης μὴ φεισθῆτε.  
Μὴ κοκκινᾶτε βάλαι, ἀλλ' οὔτε σουλουμα...  
τοιαύτη βράναιος βραχὴ ποσὸς δὲν σὰς τιμῶ.  
Μὲ βέβαιον καλλίτερον τοῦ τρέχοντος συρμοῦ  
φανήτε εἰς τὸ Στάδιον κι' εἰς τὴν ὁδὸν Ἐρμού.

Προσέλθετε ὡς Χάριτες, ὡς Νύμφαι καὶ ὡς Μοῦσαι,  
προτεταμένον ἔχουσαι τὸ ἀπαλὸν σὰς στήθος.  
καὶ κλασικῶς προσβλέπουσαι τοῦ Κάϊζερ τοῦ πληθός,  
κι' ἐμὲ καὶ τοὺς Συμβούλους μου καὶ πάντας τοὺς ἐν  
χωρίῳ νὰ λησμονήσετε καὶ τῆς Ἀδῆλης τὸν Δίλη. [τῆλει,

Σπρωγῶσαι σταματήσατε ὅσων δρόμων τὰς γωνίας  
καὶ κάμνετε λυγίσματα, τσακίσματα καὶ ἄλλα,  
καὶ τὸν λαῖμόν σας πλύνετε μὲ ὕδωρ Κολωνίας  
νὰ μὴ φανῆτε ἴσῃν κομπῆν σὺν μυγίαις μὲς ἰσὸ γάλα.  
Ὅς κόκοι χιονόπεροι προσέλθετε καὶ οὗς  
κι' ἄς ἐνδοθῆ μὲ πάλαικα ἐκίστη κορασίς.

Κυρία Διδασκάλισσαι, λεπτὰ μὴ λυπηθῆτε,  
κι' ὁ Δήμος ἔχει ἀρκετοὺς πρὸς χάριν σας παραδῆς,  
καὶ εἰς τὸν Κάϊζερ ἔμπρὸς μὲ θάρρος νὰ σταθῆτε  
ἀτρόμητοι καὶ ἔρθαι ὡς Οὐγγρκαὶ φορᾶδες.  
Σὰς θέλω, Διδασκάλισσαι, νὰ δεῖξετε ὅσοις ξένους  
πῶς πάντα ζῆ ἀμάρζουσα ἡ καλλονὴ τοῦ Γένους.

Νὰ βάλαι, παρακαλῶ, τὰ δυνατὰ σας εἶλα,  
ποὺ νὰ γὰς ἐλείπων χάτικοντες εἰ τόσο παροβίται...  
προσέλθετε μὲ πρόσωπα φαειρὰ κι' ἀντινοδῶλα  
καὶ ὡς ἀναδυόμεναι τοῦ κάλλους Ἀρροβίται,  
νὰ μὴν εἴπη κι' ὁ Κάϊζερ πῶς εἰσὸ ἀθλία,  
ἀλλὰ πῶς εἶδε ἀληθῶς ἀγάλατα Φαείτα.

Κυρία Διδασκαλίσα, μετά σπουδῆς πολλῆς εἰς τὸν κορυφαίον τρέφετε ἀμέσως τῆς Αὐλῆς, κί' ὁ Αὐτοκράτωρ ἄς ἴσῃ Ἀτθίδας καλλιτέρους κί' ὁ βόστρουχοί σας ἄς λυθοῦν κί' ἄς πῶσουν εἰς τοὺς ὠ-καὶ στέρουσα: τὴν κόρην σας διὰ ποικίλων ῥόδων ἴμου, πηδάτε ἀλαλάζουσαι ἐν μέσῳ τῶν τριδίων.

Δὲν ζῶμεν, Διδασκαλίσα, εἰς ἀσχημάς τόπον, ὅπου γεννῶνται τέρατα μὲ τὴν μορφήν ἀνθρώπων. Ζῶμεν εἰς χώραν καλλοῦνης καὶ γέμουσαν ἐκ μύρων καὶ ἔχι' σ' ἡν πρωτεύουσαν μᾶς καὶ ἄλλης βούτας, μὰ νὰ προσέχετε καλὰ εἰς τοὺς σωροὺς τῶν σκίρων μὴ φύγη τὸ γράδι σας καθὼς τῆς Σταχτοπούτας.

Τιμῆσατε τὸ γένος σας, τὸ κάλλος, τὰς Ἀτθίδας, ἄς ἀνηχῶσουν μ' ἄσματα καὶ ἄντρα καὶ λαμῶνες... σκεφθῆτε ὅτι ἀπ' αὐτὰς τὰς ὕψηλὰς ἀψίδας τρισχιλίου περίβοιοι μᾶς χαιρετοῦν αἰῶνες, καὶ μᾶς θαυμάζει ὁ ἀετὸς τῶν Κοεντζόλλερν οἴκος καὶ ἅλα μᾶς τὰ ἔξοδα δὲν γίνονται ἀδίκως.

Σκεφθῆτε πῶς σας μείδιε πᾶς εὐκλεῆς προπάτωρ, σκεφθῆτε ὅτι ἔρχεται πρὸς σας ὁ Αὐτοκράτωρ, σκεφθῆτε τοὺς κροτάφους σας πῶς ἡ πατρίς θὰ στείφῃ, σκεφθῆτε πῶς ἐμάχησεν ὁ Δημαρχος ὁ τάλας, σκεφθῆτε πῶς κί' ὁ Κάϊζερ ἴμμοι νὰ σας παντρέψῃ καὶ νὰ γεννήσετε καὶ οἱ εἰς διδασκαλίσας ἄλλας.

Κυρία διδασκαλίσα, ποὺ τὰς μικρὰς ψυχὰς τὰς ὀδηγεῖτε πάντοτε εἰς κάθῃ τὴν γενναίον, μὴν κίμνετε, παρακαλῶ, καθόλου τὰς πτωχὰς, φανθὲς ἔδειαι καὶ οἱ εἰς τὸν Δῆμον Ἀθηναίων. Ἄς πᾶν κί' αὐτὰ τὰ ἔξοδα μᾶς, μὲ ἅλα τὰ ἅλα καὶ ἄς φανῇ ὅτ' ἄς μῶσον σας καὶ ἡ κυρὰ Δασκάλα.

Σκιρτοῦν τριγύρω χαιρούσαι τῶν ἀγαθῶν αἱ Μοῖραι κί' ὁ Δῆμος εἰς τὰ ἔξοδα κατήφορον ἐπήρθε. Μ' αὐτοὺς τοὺς ξερωαῖοι μᾶς πέρνει τὸ ποτάμι, ἀλλὰ ἐγὼ τὸν ἔζηλόν σας μὲ τοῦτους θὰ ἐξάψω, καὶ ὅποια θέλει ἀπὸ σας προσφώνησιν νὰ κάμῃ ἄς ἔλθῃ τὴν προσφώνησιν ἐγὼ νὰ τῆς τὴν γράψω.

Μὲ τὴν ἀρχαίαν δόξαν μᾶς καὶ τὴν πολυλογίαν ἀλλάξετε τῆς Νύφης μᾶς Χριστόν καὶ Παναγίαν. Πρὸς τὸ καλὸν σας προσπαθῶ κί' ἐγὼ νὰ συντελέσω καὶ πάλιν πρὸς συζήτησιν ἔβω θὰ σας καλέσω, κί' ὅποια φανῇ τρὴ κόρη ἴλ φρό, ἐγὼ θὰ τὴν συνδράμω, θὰ τῆς ἀδείξω τὸν μισθὸν καὶ κόρτε θὰ τῆς κάμω.

### Ἵψηλαί ἀντακουσθε, ὅπου εἶναι ν' ἀπορήσῃς.

Ὁ Δημαρχεῖον Πειραιῶς, πολλὰ ἐν νῶ μετρῶν, τὸν φίλον Αὐτοκράτορα μὲ βίαν ἐρωτᾷ:  
 «Ἐὰ Πειραιῶς θὰ ἔλθῃτε ἡ μῆσθ τῶν Πατρῶν;  
 «ἄμῃσος ν' ἀπαντήσετε καὶ ἄλχος χορευτά.  
 »Κί' ἂν ἔλθῃτε διὰ Πατρῶν, νὰ μᾶς τὸ ἦχη τότε, ἵγιὰ νὰ μὴ κάμουν ἔξοδα πολλὰ κί' οἱ Πειραιῶται.

### Κί' ὁ Αὐτοκράτωρ θυμωθεὶς στέλλει ἀπάντησιν εὐθὺς.

Ἵσως ἔλθω, Μπουγγαῖστε, διὰ τῶν δύο δρόμων, ἀλλὰ καὶ πᾶσανταὶν νάβωθ δ' Ὀροπού... βερβίσιος θὰ ἔπαυσεθὼ τὴν ἡν τῶν ὑπονομῶν, ἀλλὰ κί' ἐγὼ καλὰ καλὰ δὲν ἔξω ἀπὸ ποῦ.

### Καὶ ὀλίγαις ποικιλίαις, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Τοῦ Μισαῆλ Κατοῖμπαλη Πιλοσωλετὸν κί' ἄλλο, εἰς τὸ Στάδιο τὴν ὁδὸν, ἀπ' ἅλα πρὸ μεγάλο. Τί' λοῦσο καὶ τι ἄμορρα!... μὰ εἶναι μὰ τρέλλα!... τὶ μπατουσανῆκα λιγερὰ κί' ἄλλόκοτα καπέλα. Ἐγκαινιάσθη κατ' αὐτὰς μετὰ πομπῆς μεγάλης καὶ λόγον ἐξεφώνησε ὁ Λάμπρος ὁ Μιχάλης.

Ἐγιναν καὶ οἱ γάμοι τοῦ Κώστα τοῦ Γαρδίκη, ποὺ εἶναι δικηγόρος καὶ δὲν τὸν πρῆγει δίκη, μὲ τὴν καλλίστην κόρην, τὴν Ἀργυρῶ Καπαρῶλου, μετὰ χερὰς μεγάλης, φαϊδρότητος καὶ ὀάλου. Καὶ ἀπὸ τῶσον κόσμον ἐγένευσε ἡ σάλα καὶ χρόνος εἰς τὸ ζευγὸς εὐχίγη Μαθουσαλά.

Ἐν μέσῳ τῶν καλλοπισμῶν καὶ τῶσης τρικυμίας καὶ ὁ τῆς Ἀκροπόλεως ἐγγίχη Καζαμίας μὲ τὸ Ἁγιολόγιον καὶ ὀλην τερποντάτην, γραμμένους χερὶν τοῦ λαοῦ εἰς γλώσσαν ἀπλουστατήν, πολυτίμον κειμήλιον καθ' ἅπαντα τὸν χρόνον, ἡ δὲ τιμὴ του, κύριοι, λεπτὰ πηνήνακ μόνον.

Προβλήματ' Ἀριθμητικῆς, ὀφέλιμον βιβλίον, ἐπιρρημένην ἐκδοσίς πρὸς χρῆσιν τῶν Σχολείων, Ἄλλ' εἶναι δὸς οἱ συγγραφεῖς καὶ ἔχι' ἕνας μόνος... μᾶζι μὲ τὸν Κιστόπουλον συνέγραψε συγχρόνως καὶ ὁ Παππαευστάθιος ἐν μέρει κί' ἐν συνόλω, κί' ἐξετυπώθη κατ' αὐτὰς εἰς ὄχθον ἐν Βόλω.

Ὁ Ρωμῆος γνωστὸν ὄς κάνω — πᾶς ὅτ' ὀκλήτῃ μὲ ἀνέβη, ὅσῃν Νεάπολιν ἀπάνω, — κί' ἀπὸ τοῦδε συνομοεῖς, μὲ Σενοδοχείον Σιῶν, — δὸς ὅτ' ὀλάθ, τρεῖς ὅτ' ἔβω,

μὲ χημεῖον, μὲ μὴ μάνδρα, — μὲ μεγάλ' οἰκοδομῆ, καὶ μὴ χῆρα δίχως ἄνδρα, — ποῦταν ἄλλοτε μαμμή.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου «Κορίνθς» τῆς καλῆς, — ὀδὸς τοῦ Προαστεῖου, κομορτὸς πολὺς.